

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

29-ste jaargang nummer 3

september 2019

De Twaalven (2)

door Dr. W. Lodder

Simon Petrus (1)

Wij willen met de naam van deze Apostel beginnen. Van huis uit heette hij Simon of Simeon. In deze laatste vorm herkent men gemakkelijk een echte Joodse naam. Bij transscriptie in 't Grieks werd gewoonlijk de e weggelaten. Petrus introduceert zich in zijn tweede brief bij zijn lezers als Simeon Petrus. ^{2Petr.1:1} Overal elders wordt hij Simon genoemd.

Volgens Joh.1:45 was hij afkomstig uit Bethsaïda, een stadje gelegen aan de Noordelijke oever van de zee van Galilea. Geen steen staat er tegenwoordig meer van. Het is met Chora-zin en Kapernaüm als van de aarde weggevaagd. Wie herinnert zich het vreselijke "wee u" niet, dat Jezus over deze steden uitsprak? ^{Mat.11:21-24} Het is op ontzettende wijze in vervulling gegaan, want alle drie zijn zo spoorloos verdwenen, dat wij van Bethsaïda niet eens meer met absolute zekerheid weten, waar het precies gelegen heeft.

De vader van Simon heette Jona. ^{Mat.16:17} Een echt-Joodse naam. Doch eigenaardig, de oudste handschriften

noemen in 't vierde Evangelie Simon nooit den zoon van Jona, doch altijd de zoon van Johannes. ^{Joh.1:43; 21:15, 16,}

¹⁷ Dat is eveneens een echt-Joodse naam, de Griekse transcriptie van 't Hebreeuwse Jochanan.

Alvorens de overhaaste conclusie te trekken, dat het eerste en het vierde Evangelie elkander derhalve op dit punt tegenspreken, bedenke men, dat Jochanan in een enkel handschrift van de Septuaginta met Jona weergegeven wordt. Het Evangelie van Mattheus, of zo men wil de oer-Mattheus, is oorspronkelijk geschreven in 't Aramees. Daarin kan gestaan hebben: Simon-bar-Jochanan, in welk geval de Griekse vertaler het, minder juist, met Simon bar Jona weergaf.

Doch 't is evengoed mogelijk, dat Mattheus de vader van Simon onder de naam van Jona gekend heeft. Een man met twee Joodse namen was in die tijd geen unicum. Zolang het Aramees Mattheüs Evangelie of de oer-Mattheus niet te voorschijn komt, doch m.i. bestaat daar weinig hoop op, is deze knoop niet met zekerheid te ontwarren.

Velen geven voor de vader van Simon aan de naam Johannes de voorkeur. De zonen van Zebedeus en Simon kenden elkaar, reeds vóór zij met Jezus in aanraking kwamen. Johannes was dus het best op de hoogte. En bovendien schreef hij het laatst en kon hij dus hier en daar kleine correcties aanbrenge-
 Later is Simon, met óf zonder zijn vader naar Kapernaüm verhuisd, waar hij met zijn broer Andreas een tamelijk ruime woning betrok; anders had Jezus er met twee van Zijn discipelen bezwaarlijk kunnen logeren. ^{Mk.1:29-36} Men heeft vermoed, dat Simon weduwnaar was en dat zijn schoonmoeder, die Jezus genas ^{Mat.8:14, 15; Mk.1:30, 31; Luk.4:37, 38} bij hem de huishouding waarnam. Maar 't lijkt een beetje ver gezocht, dit alles te willen afleiden uit het eenvoudige "en zij diende hen". Daarmee kan toch evengoed bedoeld zijn, dat zij na haar herstel bij 't bereiden van de avondmaaltijd een handje ging helpen. In elk geval was Simon in de tijd, waarin Paulus zijn eerste brief aan Korinthe schreef, nog of weer getrouwd. ^{1Kor.9:5}
 Zijn dagelijks beroep oefende Simon met zijn broer uit op de zee van Galilea, die zeer visrijk was. Duizenden gezinnen leefden van 't geen de schepen dag aan dag aanvoerden. Een deel van de vangst werd gezouten en als geconserveerde vis naar alle delen van de wereld verzonden. In het rustige bestaan, dat Simon in Kapernaüm leidde, begon roering te komen, toen Johannes de Doper optrad. Van Andreas staat het vast, dat hij door diens prediking gegrepen werd en zich als discipel bij Johannes

aansloot. ^{Joh.1:37, 41} Of Simon zo ver is gegaan, blijft een open vraag, doch sympathiek heeft hij stellig tegenover deze nieuwe beweging gestaan. Er waren blijkbaar grote dingen op komst. Johannes de Doper leek de verschijning van de Messias elke dag te verwachten. Uit Joh. 1 krijgt men de indruk, dat de beide broers hun bedrijf in Kapernaüm voor enige tijd aan zijn lot hebben overgelaten om stroomafwaarts van de Jordaan naar Bethábara te gaan. ^{vs. 28} Het moet in die omgeving geweest zijn, dat Andreas zijn broer aanklampte met de enthousiaste verklaring: "wij hebben de Messias gevonden." ^{vs. 42}
 Bij verwante zielen springen vonken van geestdrift gemakkelijk van de een op de ander over. Ik stel mij dan ook voor, dat het Andreas niet eens zo heel veel moeite zal hebben gekost zijn broeder tot Jezus te leiden. ^{vs. 43} Nooit zal Simon het ogenblik hebben kunnen vergeten, waarop Jezus hem aanzag en zeide: "Gij zult Cefas (Petrus) genaamd worden". ^{vs. 43}
 Tot dusver was het vrij gemakkelijk de gang der gebeurtenissen te reconstrueren. Nu wordt het moeilijker. Jezus was van plan naar Galilea te gaan. ^{vs. 44} Op de derde dag is Hij dan ook werkelijk in Kana met Zijn discipelen. ^{Joh.2:1, 2} Dat kunnen er hoogstens zes geweest zijn, waaronder ook Simon. (Andreas, de ongenoemde (Johannes), Simon, de broeder van den ongenoemde (Jacobus), Filippus en Nathanaël.) Na de bruiloft te Kana ging Jezus met "Zijn moeder en Zijn broeders en Zijn discipelen" naar Kapernaüm en "zij bleven aldaar niet vele dagen". ^{Joh.2:12}

Hier waren Simon en Andreas dus dag aan dag in de gelegenheid Jezus te horen. In die "niet vele dagen" viel waarschijnlijk 't geen ons in Mark.1 en Luk.5 verteld wordt.

Markus vat het toen gebeurde in zeer gecomprimeerde vorm samen; hij beziet het vanuit vier woorden, die inderdaad deze geschiedenis maken: "zien" en "zeggen" van Jezus' kant en "verlaten" en "volgen" van de kant van het broederpaar. ^{Mk.1:19,20} Lukas is uitvoeriger. Jezus ziet het scheepje van Simon liggen, gaat er in, beveelt hem naar de diepte af te steken en daar het net uit te werpen. Simon zou Simon niet geweest zijn, als hij daar zonder tegenspraak aan voldaan had. En toch blijkt uit zijn: "doch op Uw woord zal ik het net uitwerpen" welk een diepe indruk Jezus toen reeds op hem gemaakt had. Nog veel duidelijker komt dat uit, als hij na de wonderbare visvangst zich aan Jezus' voeten neerwerpt met de uitroep: Heere ga uit van mij, want ik ben een zondig mens." In die atmosfeer van verbaasdheid, die ook Jakobus en Johannes bevangen had, viel Jezus' woord als een elektrische vonk: "vrees niet, van nu aan zult gij mensen vangen." Zij tonen hun bereidheid om hun oude beroep op te geven met de daad, want direct nadat zij de schepen aan land gestuurd hebben, verlaten zij alles en volgen Hem. ^{Luk.5:1-11} Op die dag draaiden dus vier mensenlevens op hun scharnieren.

't Is hier misschien de meest geschikte plaats om iets over 't karakter van Simon te zeggen. Hij was een man met een sanguinisch temperament, warmbloedig, licht geprikkeld, die zijn hart

op zijn tong droeg en voortdurend van het ene uiterste in het andere viel. Dit is zo overbekend, dat ik het niet aandurf de Evangelieën met de lezers te doorlopen om dit alles te illustreren. Twee voorbeelden mogen volstaan. Het moet een fantastisch gezicht zijn geweest, toen tijdens de storm op zee opeens een gedaante met wapperend kleed op de golven gezien werd, die zich in de richting van het schip voortbewoog. De discipelen schreeuwden van angst; Simon waarschijnlijk het hardst. Doch opeens klonk het geruststellend: "vrees niet; Ik ben het." Ieder der discipelen zal daar op zijn eigen wijze op gereageerd hebben; Simon doet het met een: "Heere, indien Gij het zijt, zo gebied mij tot U te komen op het water. Men is 't er niet over eens, of dit "indien" hier voorwaardelijk bedoeld is of niet; of het dus betekent "als" of "naardien". Op taalkundige gronden geef ik aan het eerste de voorkeur. Simon is 't er nog niet met zichzelf over eens, doch als Jezus het is, dan moet hij daarvan zekerheid hebben: "Heere, als Gij het zijt, zo gebied mij tot U te komen op het water." Jezus' "kom" maakt aan zijn laatste twijfel een eind. Sterk in 't geloof legt hij een hand op de reling, slingert zich over de verschansing en stapt over de golven voort als opgehouden door krachten uit de onzienlijke wereld. Doch opeens breekt de spanning. Even flitst de vraag door zijn ziel: wat doe ik? Hij ziet om zich heen. Alles is een en al deining. Ginds komen zelfs golven aan, die in hun rollen steigeren als wild geworden paarden. "En zien-

de de sterke wind werd hij bevreesd." Hij zinkt en vindt nog juist tijd om te roepen: "Heere, behoud mij". ^{Mat.14:24-32}

Zou er één gelovige zijn, die zulke overgangen niet kent? Doch bij Simon volgen zij vlak op elkaar, haast als golven der zee; in de tijd van een paar minuten maakt hij alle stadia door.

't Zelfde zien wij bij de voetwassing. Alle discipelen laten Jezus zwijgend begaan, tot het wasbekken voor Simon neergezet wordt. Het bloed stijgt hem naar 't hoofd en verontwaardigd roept hij uit: "Zult Gij mij de voeten wassen; Gij zult mij de voeten niet wassen in der eeuwigheid." Maar Jezus roept hem tot de orde met het kalme: "indien Ik u niet was, gij hebt geen deel met Mij". Nu slaat Simon ineens in het andere uiterste over: "Heere niet alleen mijn voeten, maar ook de handen en het hoofd". ^{Joh.13:3-10} Dat is Simon ten voeten uit. De stemmingen struikelen bij hem haast over elkaar; 't éne ogenblik "himmelhoch jauchzend", 't volgende "zum Tode betrübt".

Doch Jezus kan, wat niemand kan. Hij heeft in deze onvaste mens, die zich door de omstandigheden liet kneden als was, een vastheid gelegd, die hem voor de Meester zijn leven met blijdschap ten offer deed brengen.

Van genieën heeft men gezegd, dat zij in deze wereld hun tijd altijd vooruit zijn. Zij lopen voor de mensheid uit en 't duurt soms eeuwen, voor deze de plaats bereikt, waar zij hen eenzaam en verlaten liet sterven.

Nu was Jezus oneindig meer dan het grootste genie. Hoe moeilijk moet het dan voor de discipelen geweest zijn

Hem te volgen. Bekend is de plaat waarop de Heiland voorgesteld wordt aan 't hoofd van Zijn discipelen door een korenveld wandelend. Geestelijk liep Hij altijd eenzaam een paar stappen voor Zijn jongeren uit. Hij wist Zich de Eengeborene des Vaders, doch niemand, die Hem als zodanig erkende. De onreine geesten waren de eersten, die het uitriepen: "ik ken U, wie Gij zijt, nl. de Heilige Gods" ^{Mk.1:24} lang voordat de discipelen tot deze erkenning kwamen.

Met goddelijke wijsheid trachtte Jezus hen stap voor stap tot deze belijdenis op te leiden. Zij hoorden Hem spreken van Zijn Vader, zij zagen Zijn tekenen en krachten, zij beluisterden Zijn gelijkenissen, die Hij hun meer dan eens tot in bijzonderheden verklaarde. Dat alles bleef niet zonder vrucht. Maar 't duurde toch bijna twee jaar voor Jezus het aandorst hen te vragen - het was in de delen van Caesarea Filippi - "maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben?" Dan is het Simon, die uitspreekt, wat in de discipelkring leeft: "Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods". ^{Mat.16:16; Mk.8:29}

Op dat ogenblik ging de profetie van Joh.1:43 in vervulling, want die belijdenis ontlokte Jezus het woord: "Ik zeg U ook, dat gij zijt Petrus", 't Griekse woord voor 't Arameese Cefas.

Vroeger had hij reeds op Jezus' vraag aan "de twaalven" of zij ook niet wilden heengaan, uit aller naam geantwoord: "Heere, tot Wien zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens." En daarop ging Hij, volgens de oudste handschriften, voort: "en wij hebben geloofd en erkend, dat Gij zijt

de Heilige Gods". Joh.6:68, 69 Blijkens dit woord waren de discipelen toen even ver als... de onreine geesten.

Doch met zijn belijdenis in de delen van Caesarea Filippi doet Simon een paar flinke stappen vooruit; hij erkent Jezus als de Christus, de Zoon des levenden Gods. Door en in dat geloof is hij Petrus. In zichzelf is hij het niet en wordt hij het ook niet; alleen in Christus, in Wien hij gelooft. Nu is Simon in 't geloof, waar Jezus is, geestelijk vlak bij Hem. En de overigen van "de twaalfen" waren daar óók, voor zovelen zij met deze belijdenis instemden.

Direct daarop gaat Jezus verder en loopt Hij geestelijk weer voor hen uit, want twee verzen verder lezen wij: "Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen, dat Hij moest heengaan naar Jeruzalem en veel lijden van de ouderlingen en overpriesteren en schriftgeleerden en gedood worden en ten derden dage opgewekt worden." Mat.16:21

Dat wilde er niet bij hen in; deze combinatie begrijpen zij niet. Hij is de Messias. Maar wat praat Hij dan van lijden en sterven? Dat hoort er niet bij. 't Vloekt er zelfs tegen.

Simon vraagt zich af, of het niet op zijn weg ligt, Jezus aan 't verstand te brengen, dat Zijn discipelen iets anders van Hem verwachten. Op deze lijn mocht Hij in geen geval doorgaan. Hij neemt de Meester apart en leest Hem onder vier ogen de les. Zulke dingen mocht Hij niet zeggen: "Heere, wees U genadig: dit zal U geenszins geschieden." Doch met een ruk keert Jezus Zich om. Hij ziet Zijn discipelen aan, Mk.8:33 zodat zij Hem konden verstaan,

nu Hij op Zijn beurt Simon bestraft: "Ga weg, achter Mij, satan, gij zijt mij een aanstoot, want gij verzint niet de dingen, die Gods zijn, maar die der mensen zijn." In de eerste klas had Simon de grote les des geloofs moeten leren, dat Jezus de Christus, de Zoon des levenden Gods was. En glansrijk was hij door het examen gekomen. Nu wordt hij hier te Caesarea Filippi tot de tweede klas bevorderd, waar de noodzakelijkheid van Jezus' lijden en sterven als nummer één op de lesrooster stond. Het voortgezette onderwijs in deze hogere afdeling omvatte evenwel meer, ook vakken, waarin hem en de anderen geestelijke waarden zouden bijgebracht worden, die met het voornaamste op het leerprogram dezer klas in het nauwste verband stonden. Want is het niet merkwaardig, - iedere Bijbellezer moet het, dunkt mij, opgemerkt hebben -, dat Jezus na deze grote belijdenis Zijn discipelen telkens en telkens weer met geestelijke waarheden aankomt, die Hij tot dusver blijkbaar met opzet had achtergehouden. Zij waren er toen nog niet rijp voor. De hand, die afgehouden, het oog, dat uitgerukt moet worden, Mat.18:8, ⁹ de noodzakelijke ergernissen, Mat.18:7 het verlaten van alles om Zijntewil, Mat.19:27-30; Mk.10:28-31 het bezwaarlijke van het ingaan in het Koninkrijk Gods. Mat.19:23-26; Mk.10:23-27 Dit en nog zo veel meer, als in Jezus' onderwijs na Caesarea Filippi aan de orde kwam, het stoelde alles op dezelfde wortel. Hoe duidelijk illustreert de lijdensgeschiedenis, dat deze discipel in zichzelf nog altijd een Simon gebleven was,

de man van de "ups and downs". Eén voorbeeld moge volstaan, want dit gedeelte der Heilige Schrift is overbekend. In Gethsemané slaat hij binnen het tijdsverloop van één uur als een held met het zwaard, vlucht hij als een lafaard en volgt hij Jezus als een, die zich vermant. De Heiland had hem trouwens diezelfde avond nog met zijn oude naam aangesproken, toen Hij waarschuwend de vinger tegen hem ophief met Zijn: "Simon, Simon, zie de satan heeft ulieden zeer begeerd om te ziften als de tarwe, maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoude; en gij, als gij eens zult bekeerd zijn, zo versterk uw broeders." Luk.22:32

Aan de uitdrukking "als gij eens zult bekeerd zijn" heeft menigeen zich reeds gestoten. Dat was toch zeker voor deze Apostel niet nodig: bekeerd te worden; hij was het immers al lang. Nooit heeft deze discipel de oude Simon zó over zich de baas laten spelen als juist in deze lijdensnacht. De "Petrus" sliep in hem, doch nauwelijks was deze gewekt door 't hanengekraai en vooral door de blik van zijn Heiland, of de discipel stormde naar buiten, bitterlijk wenende. Luk.22:61, 62 Wie zal zeggen, hoe moeilijk Petrus het daarbuiten in het nachtelijk duister gehad heeft! Hij kon zichzelf niet vergeven, wat hij gedaan had. En zijn zielestrijd zal de volgende dag nog verzaard zijn, omdat hij het in de eerste klas geleerde: "Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods" met geen mogelijkheid kon combineren met 't geen hij de kinderen in de Jeruzalemse straten elkaar hoorde toeroepen: de Nazarener sterft aan het kruis.

Doch de Paaszon ging op. En dat éne moment van contact, dat hij na zijn verloochening met Jezus gehad had, toen Deze Zich omkeerde en hem aanzag, kreeg een heerlijk vervolg. De Opgestane verscheen hem. Aan hem alleen. 't Zou vreselijk voor hem geweest zijn, als hij Jezus voor 't eerst in de tegenwoordigheid der anderen had moeten ontmoeten. In dat geval zou hij waarschijnlijk van schaamte niet geweten hebben, waar zich te bergen. Dat werd hem echter bespaard. Wat Jezus hem te zeggen had, deed Hij als 't ware onder vier ogen af.

Maar zeker is, dat er bij die ontmoeting door Petrus tranen geschreid zijn. Andere tranen dan in de lijdensnacht. Maar toch tranen. Tranen, die lucht gaven aan zijn door berouw gemarteld geweten. Tranen verheerlijkt door de blijdschap van een ziel, die uit de duisternis werd overgebracht in het vriendelijk licht, dat er van 's Heeren aangezicht straalde. De eerste lichtstraal in zijn donker hadden de vrouwen doen opgaan, toen zij zich kweten van de opdracht van de Engel bij het geopende graf: "Doch gaat heen, zegt Zijn discipelen en Petrus, dat Hij u voorgaat naar Galilea, aldaar zult gij Hem zien".

Mk.16:7 Doch door deze verschijning van de Opgestane aan hem, ging de volle zon voor hem op. En nog diezelfde dag nam Jezus het onderwijs weer op, dat door Zijn lijden en sterven afgebroken was, waarbij Petrus als een vrij wat ootmoediger en ontvankelijker leerling zijn plaats in de klas hernam. Want lezen wij niet, dat de Meester Mozes, de Profeten en de Psalmen met deze

Apostel en met de anderen doorliep en hun verstand opende, dat zij de Schriften verstonden? ^{Luk.24:44} Eerst na Jezus' opstanding begon Petrus in de tweede klas wezenlijk vorderingen te maken. Dit ene moment van contact, drie dagen na de verloocheining, heeft weken daarna nog een tweede vervolg gehad, toen Jezus op het strand van de zee van Galilea Zijn beschaamde discipel in zijn ambt herstelde en weder in dienst nam. Petrus was een tweemens geworden. Het oude leefde nog in hem, want nauwelijks hoort hij Johannes zeggen: "het is de Heere" ^{Joh.21:7} of hij schiet haastig zijn opperkleed aan en stort zich in zee. Dat is Simon. Was het om eerder bij Jezus te zijn? Of om Hem te zeggen: Heere, ik heb U zo lief. Maar dan is die neiging toch terstond bedwongen door het besef, dat zijn liefde veel en veel te gebrekkig was om zich op zo'n jubelende wijze te uiten. Schuchter en bedrukt neemt hij plaats aan het vuur en zegt niets: Dat is Petrus. En dan stelt Jezus hem in de gelegenheid om te herroepen, wat hij enige weken geleden gezegd had, toen hij zich bij dat andere kolenvuur warmde. ^{Mk.14:67; Joh.18:25}

De plechtige aanspraak: Simon, herinnert hem als vanzelf aan die nacht, waarin hij deze naam voor 't laatst van Jezus' lippen gehoord had. Driemaal moet hij herhalen, dat hij van Jezus houdt, gelijk hij driemaal gezegd had Hem niet te kennen. En dat alles in tegenwoordigheid van de anderen. In geen van hen zal in de toekomst ook maar één ogenblik de vraag mogen opkomen óf Petrus, die, nu ja, wel

vergeving ontving, na zijn verloocheining eigenlijk nog wel waardig was om Apostel te zijn. Daarom herstelt Jezus hem in hun bijzijn plechtig in zijn ambt met het driemaal herhaalde: weid Mijne schapen. ^{Joh.21:15-17}

Veel had Petrus geleerd. De discipel, die bevorderd tot de tweede klas zijn "ergernis des kruises" ^{Gal.5:11} niet had kunnen bedwingen en uitgebarsten was in een: "Heere, wees U genadig, dit zal U geenszins geschieden", had nu tot driemaal toe uitgesproken sterke betrekking te voelen op Hem, Die dwars door vloek en dood heengegaan was.

Jezus ziet er daarom geen bezwaar in hem thans in de derde, de hoogste klas, op te nemen. Wat hem in Jezus' onderwijs nog niet duidelijk mocht zijn of wat er nog aan ontbrak, zou de Heilige Geest hem over enkele weken wel leren. Er volgt immers in Joh.21 nog iets.

Na het gesprek, dat om het kolenvuur gevoerd werd, staat Jezus op en in 't geen er nu volgt kan ik niet anders dan een zinnebeeldige betekenis zien. Jezus loopt voor hem uit en zegt: "voorwaar, voorwaar zeg Ik u, toen gij jonger waart gorddet gij u zelve, en wandeldet al waar gij wildet, maar wanneer gij zult oud geworden zijn, zo zult gij uw handen uitestrekken en een ander zal u gorden en brengen waar gij niet wilt", ^{vs.18} om deze profetie te besluiten met een "Volg Mij". Petrus begrijpt er blijkbaar niet veel van, doch hij doet het.

Als hij evenwel merkt, dat óók Johannes aan die oproep gehoor gaf, vraagt hij: "Heere, maar wat zal deze?" Te-

rechtwijzend klinkt het: "Indien Ik wil, dat hij blijve, totdat Ik kom, wat gaat het u aan? Volg gij Mij" vs. 22. Dat is dus de grote les, die Petrus in de derde, de hoogste klas, zal moeten leren. Jezus, Die voorgaat, te volgen. Niet de overste Herder ^{1Pet.5:4} vooruit te lopen om te zeggen: hoe het moet; óók niet, iets minder eigenwijs, naast Hem voort te stappen om er al wandelend met Hem over te praten, welke weg op een gegeven ogenblik de verkieslijkste is, maar achter Jezus te blijven en Hem te volgen, zonder nieuwsgierig een steelse blik op deze of gene te werpen. Hem te volgen, óók als hij zijn vrijheid van beweging dreigt te verliezen, Hem te volgen, zelfs als een ander de handen aan hem slaat en hij ter dood geleid wordt.

Zo heeft althans de eerste Christelijke gemeente dit woord van Jezus verstaan, want, "dit zeide Hij, om te kennen te geven, met welke dood hij God verheerlijken zou." ^{Joh.21:19}

Ik heb het altijd geweldig gevonden, dat Petrus het aandorst in de opperzaal te Jeruzalem na Jezus' Hemelvaart, met het voorstel te komen om in de vacature van Judas een ander tot Apostel te kiezen. De volksmond zegt, dat wie boter op zijn hoofd heeft, niet in de zon moet gaan staan. Door over Judas te spreken riep Petrus bij de aanwezigen herinneringen uit de lijdensnacht wakker. Zou deze of gene zich niet kunnen afvragen: geeft het eigenlijk wel pas, dat hij over Judas begint, hij, wiens verloochening slechts weinig voor diens verraad onderdeed?

In een dergelijke situatie geven wij er in de regel de voorkeur aan ons voorstel via derden ter tafel te brengen. Petrus niet; hij komt er zelf mee. Dat zegt mij twee dingen. In de eerste plaats, dat Petrus diep in zijn ziel de zekerheid omdroeg: mijn zonde is mij vergeven. En ten tweede, dat hij overtuigd was: er is onder de aanwezigen niemand, die mij er anders om aanziet. Maar dan moet het geestelijk peil in die kring van honderd en twintig personen toch wel heel hoog gestaan hebben.

Bovendien toont Petrus thans het woord te verstaan, dat hij vroeger onbegrepen aangehoord had: "Wee der wereld van de ergernissen! Want het is noodzakelijk, dat de ergernissen komen, doch wee die mens, door welke de ergernis komt." ^{Mat.18:7} Vreselijk, dat het met Judas zo afliep! Doch dan grijpt Petrus naar een paar plaatsen uit het Oude Testament, naar Psalm 69 en 109, om er het doen en het lot van de verrader mee te belichten. Hier blijkt, dat Petrus niet zonder vrucht het onderwijs van zijn grote Meester in de tweede klas gevolgd had. Geen wonder ook. Had de Verrezene niet op hem en de anderen geblazen met Zijn "ontvangt de Heiligen Geest". ^{Joh.20:22}

Toch zijn "de twaalven" niet voor de grote Pinksterdag als Apostelen in functie getreden. Met welk een bezieling zijn zij toen, als "getuigen van Jezus' opstanding" ^{Hand.1:22} begonnen te spreken van 't geen zij van Hem gezien en gehoord hadden.

Wordt vervolgd

Gods plan in de geschiedenis

Al ver voordat Hij Adam en Eva in een tuin neerzette, had God een plan dat Hij in fasen uitvoert, door heel de geschiedenis. Hij beheert de historie. In Zijn scheppingswerk, dat ver voor het maken van deze wereld begon, stuitte Hij op door satan bewerkte voortdurende verandering. Die bracht in feite niets voort dan tegenstand ten opzichte van Zijn heerschappij. Door de eeuwen heen bleef de Schepper de enige zekerheid bieden. Daarover ging, kort gezegd, de gezegende conferentie 2019 in Wuppertal van het Nederlands Bijbelstudie Centrum (NBC). Twee keer per dag gaf Ab Klein Haneveld weer een Bijbelstudie over 'Gods plan in de geschiedenis', het centrale thema van de conferentie. Na elke studie zong Johan Th. Bos weer een samenvattend lied, begeleid door Ab op het Hammondorgel. Voor het eerst zat daar overigens Johan Sipma niet achter, die enkele weken eerder overleed. De samenzang werd nu op het instrument begeleid door Marco Plomp. De teksten van de liederen van Bos, tijdens de studies geschreven, staan in deze brochure. Ook de coupletten die in de bijeenkomsten in Wuppertal niet werden gezongen overigens, omdat er op basis van de studies nu eenmaal méér zijn gemaakt dan ten gehore gebracht. In zekere zin is dit geschriftje dus een poging tot volledigheid. Helaas is veel bij velen in de christenheid volstrekt onbekend, terwijl zij toch vaak dagelijks Gods Woord lezen, maar daarbij vooral de bril van een bepaalde theologie of kerkleer opzetten. Opnieuw bieden wij de samenvattende liederen aan als souvenir aan de in Wuppertal gehouden conferentie. In de vurige hoop dat het mede zal bijdragen aan nadere bestudering van de Bijbel. Ook wie er niet bij waren, kunnen op deze manier het studiemateriaal tot zich nemen. Nog beter kan dat overigens door de integrale geluidsopnamen van de studies tot zich te nemen via www.bijbelstudie.nl.

De samenstellers

Zaterdagavond 3 augustus

(Melodie: O Heer, Ik weet)

Niet de religie, die van doen heeft
Met goden en wat hierna komt
Dat is hiernamaals; onbenullig
Is wat men denkt en tenen kromt
Voor hen die God de Schepper kennen
Men weet niet wat Hij werk'lijk doet
Hij krijgt de schuld van heel veel mensen
Van dood gaan, soms slecht, zelden goed

Gods werk dat is wel theocentrisch
Daarom houdt Hij Zich aan Zijn Woord
En daaruit mogen wij ook weten
Hij brengt het nieuwe leven voort
Dat is geen kwestie van ervaren
Geloven wat Hij heeft gezegd
Hij wil instemming met Zijn wil want
't Is in de Bijbel uitgelegd

't Gaat niet om mij en ook om u niet
Het gaat om Hem, dat weten wij
Hij demonstreert: Hij is betrouwbaar
Enige zekerheid is Hij
Mijn God, Die is nog nooit veranderd
Gaat niet mee met de tand van tijd
De mens houdt met klimaat zich bezig
Niet maakbaar in de eeuwigheid

Het lege vat dat moet gevuld zijn
Ten dienste van en tot Gods eer
Hij liet water in wijn verand'ren
Een werk in ons doet onze Heer

Hij brengt behoud, maar ook het oordeel
De waarheid moet gepredikt zijn
God heeft ons werk'lijk niet van node
Van huis uit zijn wij echt niet rein

God spreekt nog steeds en heeft gesproken
De laatste dagen, de eindtijd
Is al tweeduizend jaar begonnen
Personeel had Hij voor die tijd
God heeft in fasen steeds ontwikkeld
Zijn heilige en vaste plan
Hij liet het zien op vele wijzen
Komst van Zijn Zoon is deel daarvan

Wij hebben nu alleen de Heere
De Hogepriester Die nu leeft
Geen ceremoniële functie
Aan Wie God woordbediening geeft
Het Woord dat is het Woord van Christus
Hij spreekt dus Zelf tot ons vandaag
Het Zoonschap is heden een functie
Men maakt daarvan vandaag een vraag

God stelde eenmaal aan de Christus
Heeft Hem als Zoon gegenereerd
De erfgenaam wordt Hij genoemd ook
God heeft Zijn plan gedemonstreerd
Er komt uit aarde toch niets goeds voort
Vertrouw op 't Woord dat Christus gaf
Zijn plan bestaat alleen in fasen
Nam Joodse wetten van ons af

God maakte aarde en de hemel
Ook eeuwen naar Zijn eeuwig plan

Hij werkt toe naar de nieuwe aarde
En heel Zijn Woord dat spreekt daarvan
'Ik heb gesproken, Die God ben Ik'
Zei Hij en werkt Zijn plannen uit
Dat plan van God dat zal berusten
Op Gods eenmaal gemaakt besluit

Zondagmorgen 4 augustus

(Melodie: Ik ben tevreden)

Onder de hemel
is geen and're naam nu
De naam van Christus,
die zalig ons maakt
Hebreeën één laat
dit ook aan ons zien dus
God heeft Zijn heilsplan
nog nooit gestaakt
Nieuwe bedeling
is door Hem gekomen
Daarmee verdween toen
heerschappij van wet
Hij bracht genade,
de Zoon door Zijn opstaan
En heeft in vrijheid
ook ons gezet

De waarheid raakt men
helaas door de wetten
Tuchtmeester eenmaal,
volkomen toch kwijt
Religie brengt je
niet dicht bij Hem Die

Ons Christus gaf, en
leven voor altijd
De Joden maken
een verkeerde keuze
En velen met hen,
dienen niet de Heer
Beter verbond is
er door Hem gekomen
Dat zegt de Bijbel
ons keer op keer

Niet echt belangrijk
zijn wij voor de Heere
Wij zijn het echt niet
waar alles om gaat
Het is de Schepper,
Die ons eens de Zoon gaf
Wat in Zijn Woord ook
Hij steeds weer zien laat
Vijanden zijn al
aan Hem onderworpen
Aan rechterhand Gods
voert Hij 't werk nu uit
Want Christus Jezus,
Hij was Davids Heere
En ook de Bouwer,
naar Gods besluit

Gestalte Gods is
de Heer Christus Jezus
In Wie God Zich ook
alleen openbaart
Hij is uitdrukking
van 't Goddelijk wezen

Het koningschap was
die Heere ook waard
Het echte doel was
eens Adam te maken
Naar beeld van God dat
was gefaseerd Zijn plan
De laatste Adam,
Die is ook gekomen
Wedergeboorte
is nodig dan

Dat was juridisch Gods
rechtvaardigheid
De wet die is door
geen mens ooit te dragen
Dat zegt zelfs Petrus,
zijn brief in Gods Woord
Toch wil men na de
genade met wetten
Helaas daarmee nog
in het vlees voort

't Klimaat verandert
en dat is de rage
Ach, er verandert
voortdurend zoveel
Maar 't plan van God nee,
dat is nooit veranderd
Hij voert dat uit en
wel in zijn geheel
Een minderheid wordt
eenmaal slechts behouden
Zijn doel is redding
van de zondaar niet
God heeft de zonde
volledig veroordeeld
Zoals men ook in
de Bijbel ziet

Je kunt toch Christus
niet onder wet plaatsen
Dat is wat ook in
Galaten al staat
Wij zijn verlost daarvan
door Zijn genade
Die heel geen plaats voor
de wet overlaat
Nadat eens Jezus
had zonde gedragen
Werd onze Heiland
eens in Zijn opstaan
De Hogepriester,
Hij is onze Koning
Het gaat om Hem
en daar komt het op aan

God heeft de zonde
eens weggedaan, weet ik
Door de Heer Jezus,
Hoofd van de mensheid
Slechts Hij kon lossen
en Hij heeft gedragen

Geloof in Christus
maakt mensen behouden
Enige zonde
die is ongeloof
Niet op afdingen
dat is ons geraden

Want daarin wordt men
voor Zijn boodschap doof
De eerste Adam
die is wie zou komen
Een type dus van
de Adam twee
Dat had God al in
Zijn plan ook voorzien dus
Hij nam dat vóór
nederwerping mee

Zondagavond 4 augustus

(Melodie: Heer vergeef)

De verhoging van de Zoon Gods
Hoogtepunt eens van Gods plan
Waarin 't ene komt na 't ander
Hogepriester werd de Man
Die God heden genereerde
Hij was 't niet in het begin
Wie er was werd later Zoon pas
Gods Woord, daar staat dat ook in

Davids huis, door God gebouwd eens
Dus het Davidische huis
Daar zou Iemand uit voortkomen
Die nu leeft in 't Vaderhuis
Jezus is de Zoon van David
Maar Hij werd ook eens Gods Zoon
Die daartoe gegenereerd werd
En Hij kreeg de hemeltroon

Eind van priesterschap op aarde
Zeg dus maar van Aäron

Kwam eenmaal door de Messias
Christus Die eens overwon
Ja, Hij komt ook naar de aarde
Dan wordt Hij hier openbaar
Wat gelovigen verwachten
En verlangen daar ook naar

Door geloof is dat verstaan wordt:
De eeuwen zijn toebereid
Onbepaalde tijd is dat dus
Men spreekt ook van eeuwigheid
Gods relatie tot de wereld
Is veranderd, Hij bepaalt
Heeft alles onder controle
Dat wordt in Zijn Woord verhaald

Door geloof ging op reis Abram
Want hij had Gods Woord gehoord
Dingen die zijn aangekondigd
Ziet men nog niet als men 't hoort
't Woord is kracht en dat begrepen
Wie geloofden indertijd
Waarom zouden wij dat niet doen
God spreekt creativiteit

't Woord van God dat was de oorsprong
Van de hemel en de aard'
In essentie ook historie
Dat is ons geopenbaard
God heeft in deze bedeling
Die deel uitmaakt van Zijn plan
God gaf wet, men zag ellende
En verlostte ook daarvan

Paulus kwam eens in Athene
Hij ontmoette regeldruk
Wet was 't van de stoïcijnen
Bracht die mensen van hun stuk
Deed 't ook met epicureinen
Hij bracht waarheid en hij zei
God woont niet in aardse tempels
Want Hij is groter dan zij

Sinds de torenbouw van Babel
Zijn er volken met hun grens
Ten onrechte leefden volken
In Israël, niet Gods wens
God maakt scheiding tussen volken
Die zijn niet alle gelijk
Laat hen zoeken naar de waarheid
Die is binnen jouw bereik

Maandagmorgen 5 augustus
(Gelezen)

Onze God mag dan een werk doen
Aan ons individueel
Maar de vraag is: Wie is Hij toch
En de Bijbel zegt zoveel
Over Hem, Hij Die het Licht is
En Hij heeft gezegd: 'Ik ben'
't Gaat om Hem, Hij is Degene
Die ik door de Bijbel ken

't Gaat om Hem, Zijn reputatie
Nee, Hij is niet religieus
Maar Hij is voorwaar gelovig
Voor Hem maakt de mens een keus

Petrus zegt: in laatste dagen
Komen spotters en zo meer
Die naar hun begeren wand'len
Niet naar die van onze Heer

Spotters zeggen: 'Heel de toekomst
Die de Heere heeft beloofd
Komt er niet, er komt niets anders'
Zij hebben dus niet geloofd
In de waarheid van Zijn Woorden
In de waarheid van Zijn plan
Liever wendt men zich tot oerknal
En alles wat komt daarvan

Er staat nergens in de Bijbel
Dat de Heer geschapen heeft
In zes dagen heel de aarde
Maar dat Hij maakte wat nu leeft
Door het Woord van onze Heere
Is de aarde die al was
Eens gemaakt, dat is wat ik ook
In 't boek Genesis dus las

Uit het water is gekomen
Heel de aarde, Hij bracht voort
Maakte scheiding, dus het droge
Is ontstaan eens door Zijn Woord
De oerschepping die er ooit was
Is door 't oordeel Gods vergaan
Maar er kwam toen een herschepping
Die, waarin wij nu bestaan

Waarom zei de Heer tot Adam
Dat die moest bouwen een hof

Die toch niet volmaakt kon wezen
Want de mens kwam uit de stof
Dus uit de zondige aarde
En de tuinslang was er al
In het maaksel van zes dagen
Daarom kwam de mens ten val

Satan was eerder gevallen
Die Johannes 'vader' noemt
Van de mens, de mensenmoorder
Die in eigen werken roemt
In de hele oude wereld
Is het danig misgegaan
Nederwerping van die wereld
Want God liet die dus vergaan

't Ging ten koste van de Bijbel
Wat nu 'renaissance' heet
De mens zag zich in de spiegel
Die de wet is, naar ik weet
Daaraan ga je dood dat is zo
Mens met mens geconfronteerd
Hij was van nature zondaar
Werd door zonde dus beheerd

Zonde dat is het doel missen
En het gaat daardoor ook mis
Steeds opnieuw dat is ellende
En niets dan een erfenis
De slang was ook eerder bezig
Dan Adam en dan die hof
Daarom keert men dan ook weder
Tot de aarde, tot de stof

Uit de aarde aards, dat staat er
In de Bijbel, want de vloek
Van de Schepper, nederwerping
Ga naar dat woord maar op zoek
'Katabolé' in het Grieks dus
Wordt voortdurend toch vertaald
Met 'neerwerping' maar dat heeft het
Bij zes dagen niet gehaald

't Koninkrijk van Christus komt nog
Maar wij leven daar al in
Al regeert dan hier op aarde
Boze sedert het begin
Maar wij leven door de Heere
Die ons uit de duisternis
Heeft getrokken als de Zijnen
En op weg naar erfenis

Maandagavond 5 augustus
(Melodie: Welk een vriend)

Niet bij Adam en bij Eva
Begon de geschiedenis
Want Gods plan was al veel ouder
Wat het plan der eeuwen is
Onderscheiden der geslachten
Heeft met de Schepper van doen
Met de Schepper en het schepsel
Dat zei restitutie toen

Deze wereld waar niets recht is
Schiets dramatisch toch tekort
Maar God zal Zijn plan volbrengen
Wat het werd en wat het wordt

God is nog niet klaar met werken
Want dat werk is nog niet af
Zijn plan, opgedeeld in fasen
Is van Hem Die leven gaf

Adam was alleen het voorbeeld
Van Hem die nog komen zou
Adam twee, Hoofd van de mensheid
Die een Dienstknecht eens zijn wou
God gebruikt de oude schepping
Waarvan Hij een nieuwe maakt
Dat raakt aan huwelijkswaarden
Die de wereld heeft gestaakt

Eikel is beeld van besnijden
Dus van de besnijdenis
Vrucht zou men daarin herkennen
Wat een type ook wel is
Wat kan misgaan dat zal misgaan
Richt op morgen niet je hoop
Maar alleen op Gods beloften
Maar Zijn plan heeft wel een loop

Niet naar normen van de Schepper
Heeft de mens iets voorgebracht
Het ging mis dus met de mensheid
En die werd massaal ontkracht
De bedelingen zijn fasen
Elke fase heeft een eind
En dat is dus een mislukking
Tot slot komt dat die verdwijnt

Goed was wet die is gekomen
't Volk dat heeft gedemonstreerd

Dat die wet totaal niet werkte
Heb ik uit de Schrift geleerd
Niemand kon die wet volbrengen
Het gaat enkel om geloof
God spreekt en houd voor Zijn Woorden,
Zegt Hij, je als mens niet doof

'Oikos' is een huis; beheren
Van dat huis dat doet de Heer
Dat noem men ook wel 'bedeling'
Er is bedelingenleer
Ja, Hebreeuws was ooit de oorsprong
Maar Grieks werd de wereldtaal
God bediende Zich dus daarvan
Voor het Hebreeuwse verhaal

Huishouding dat is gevonden
In de Septuaginta
En de troon van de genade
Volgde het Hebreeuws dus na
't Joodse volk dat was rentmeester
De bedeling van de wet
Maar het kwam niet goed daarmee dus
't Werd naar heidenen gezet

Dinsdagmorgen 6 augustus
(Melodie: Lichtstad)

Heerschappij is een huishouding
De genade was er één
Wet was een and're bedeling
En geloof is eis alleen
In Genesis 1, daar blijkt al
De tweedeling door de wet

En die and're, de genade
Die de mens in vrijheid zet

Links onttrekt zich aan genade
Rechts neemt verantwoord'lijkheid
't Is de weg van de genade
En van Gods rechtvaardigheid
Abel toonde zijn geloof en
Kaïn was religieus
Dus hij diende wet en regels
Maakte niet de geloofskeus

Abel is een beeld van Christus
Inclusief gemeente dan
Daarom spreekt in conferenties
Heden Ab ook nog daarvan
In Genesis zes daar leest men
Er ontstond geslachtsverkeer
Door de zonen Gods zij waren
Engelen, niet van de Heer

Engelen op aard verschijnen
In gestalte van een man
Maar zij zijn er in twee soorten
Waarin men toch zien ook kan
Altijd de verborgenheden
Van de satan en de Heer
Niet historie dus van Kaïn
En van Abel en zo meer

Seth die kwam er dus na Kaïn
God had ander zaad gezet
Abel die was dood geslagen
Maar dat heeft God niet belet

Eenmaal toch iets nieuws te geven
En het eerstgeboorterecht
Ging destijds van Seth naar Enos
't Werd in Gods Woord vastgelegd

In Gods heilsplan heeft historie
Duidelijk ook wel een rol
De geslachtslijn ooit van Adam
Die lijn houdt de Heere vol
Mensenzoon Hij is gekomen
Werd Christus, is opgestaan
Als mens Jezus nam Hij eenmaal
Functie Die Hij had ook aan

Jezus, Hij Zoon van David
Was des konings erfgenaam
Dat is echt niet twijfelachtig
Hij had in lijn dus die naam
Voor je 't weet ben je bij Adam
Dus je bent een Adamiet
Jezus was ook Zoon van Adam
Hoofd der mensheid zo men ziet

Noach, samen met zijn achttal
Werd behouden door geloof
't Was in die tijd misgelopen
Want men bleek voor Gods Woord doof
Men vond destijds ook een mensdom
Zonder aardse overheid
Maar die kwam en vele volken
Werden door bestuur geleid

Overheid, Gods dienaressen
Onderdanig dus daaraan

Zijn wij, dat is niet gehoorzaam
Want maar Eén is opgestaan
Kent u Hem, de Heere Jezus?
Je hoort dikwijls op die vraag
Dat men achter 't kerkgenootschap
Men zich schuil houdt dus vandaag

De religie dekt de hoofden
Dat lijkt sterk traditioneel
Maar het hoofddeksel dat is beeld
Van macht boven ons, gareel
De religie en de clerus
Zeggen: 'Je bent echt niet vrij'
Maar niets staat er tussen ons en
God, Die vreugde hebben wij

Duizend jaar niet zonder zonde
Maar de Heere demonstreert
Dat Hij Gods Zoon is geworden
En daartoe gegeneerd
De bedeling van 't geweten
Eindigde eens in de staat
Van de mens die altijd slecht blijft
Christus redde van dit kwaad

Dinsdagavond 6 augustus
(Melodie: Hosanna)

De eerste les die wij dus trekken
Is dat men individueel
Verantwoording heeft af te leggen
En dat is vandaag actueel
Een ieder moet rekenschap geven
Dat is dus niet universeel

Het is collectief, zegt een lering
Die wegedeneert dan heel veel
God zegende Noach in zijn tijd
Die kreeg de opdracht destijds mee
De aarde ook te gaan vervullen
Hij was na Adam nummer twee
Een vleeseter is hij geworden
Dat is meer dan het groene kruid
Het was weer een fase in Gods plan
In historie dus Gods besluit

(Refrein:)

Het plan van de Schepper
Dat stond dus in den beginne al vast
Hij heeft het in fasen
Ook uitgevoerd, onaangetast

Het bloed is het leven, niet eten
Zei God eenmaal tegen Noach
Maar verder mocht die alles eten
Daar ging hij dus mee aan de slag
Het bloed van de Heer Jezus Christus
Dat reinigt ons tot op vandaag
Maar er zijn religies ook heden
Die eten het bloed meer dan graag

Besturing van buiten, demonen
Daar wordt men ontvankelijk voor
Door geen vlees te eten, wij weten
Spiritueel geeft men dat door
Alleen maar plantaardig te eten
Daardoor komt men steeds dichterbij
Besturingen door de demonen

'Eet meer vlees', 't was God Die dat zei
(Refrein)

Van Sem komen alle Semieten
Het volk dus van de overkant
En volken verdeeld over d'aarde
Bij Babel bleef het niet dus, want
God wilde geen mens'lijk besturen
Althans niet dus één heerschappij
Want volkeren die zijn verschillend
Maak er dus niet één van, zei Hij

De woorden van de vele talen
Zijn van het Hebreeuws afgeleid
Vooral ook in de medeklinkers
Zijn die tot een oorsprong herleid
Taal is een cultuur, een denkwijze
Daarom sprak God door 't heidendom
Belachelijke lippen zij spreken
Van Christus, dat vindt Juda krom
(Refrein)

Eenmaking maar dan buiten God om
Dat wil de mens en de satan
Maar steeds kwam Gods oordeel daarover
't Was blijkbaar niet volgens Zijn plan
Na de vloed van Noach kwam Babel
Dat scheelde 130 jaar
De god dezer eeuw vindt 't ook prima
Het is een satanisch gebaar

De volken met eigen regering
Zij werden uit Babel gestuurd
Daar komen religies vandaan ook

Judaïsme komt uit die buurt
Het volk Israël moest het land uit
Hield niet de mozaïsche wet
De Heer gaf een nieuw verbond, waarmee
Het in de vrijheid werd gezet
(Refrein)

Op werelderfgoed staat nu Babel
Een toren van de tichelsteen
Was eens symboliek van de eenheid
't Gaat binnenkort daar ook weer heen
Maar onze Heer zal nederdalen
Profetisch gebeurde dat toen
Hij zal het eenmaal in de toekomst
Naar wij weten ook weer eens doen
(Refrein)

Woensdagmorgen 7 augustus
(Melodie: Heer vergeef)

Niet verlossing van de mens is
Het doel van des Heeren plan
De mens die zichzelf centraal stelt
Is niet zo bewust daarvan
Mensen moeten voor God buigen
Het gaat slechts om Zijn gezag
Je ziet dat in christendom ook
Dat legt hoogmoed aan de dag

God Die houdt Zich aan Zijn woorden
Maar de mens doet dat steeds niet
Het probleem van heel de mensheid
Dat je in de Bijbel ziet

De Heer zei eenmaal tot Abram
Ga uw land, uw maagschap uit
'k Zal u dan een nieuw land wijzen
Abram nam prompt een besluit

Abram, hoofd van de familie
Hij geloofde, dus hij ging
Naar het land dat God zou wijzen
Daar hij heel Gods Woord aanhing
Nee, hij was niet zomaar iemand
Maar geloofde toen de Heer
Die beloften deed aan Abram
Die zien wij bij Paulus weer

Van een koninklijke bloede
Is die Abraham geweest
Wilde 't Woord van God bewaren
Wat men ook in dat Woord leest
Wat de Heere hem beloofd had
Zag hij in zijn dagen niet
Hij geloofde in vervulling
Geloof is wat men niet ziet

Jozef was type van Christus
Die straks Israël ontmoet
't Volk dat in de slavernij leeft
Mozes maakte 't destijds goed
Leidde 't volk de slavernij uit
Maar het heeft dat niet verstaan
Toch werd vervuld de belofte
't Volk dat is op weg gegaan

Huishouding van de beloften
Die geldt ook nog wel vandaag

Maar men raakte die wel kwijt en
Dat is voor 't mensdom de plaag
De beloften, ja en amen
Worden door de Heer vervuld
De Messias is gekomen
Wordt aan Juda straks onthuld

De verwachting van de toekomst
Die geeft aan de christen zin
Hij is op weg naar onthulling
Want het is slechts het begin
Als je bent wedergeboren
Erfgenaam werd met een loon
Dat zet in het christenleven
Hier op aarde toch de toon

De wet is tot vloek geworden
Opdat Abrams zegening
Nu door ons is te verkrijgen
Door geloof als hij die ging
Ja, je hoeft slechts te geloven
Om zalig te zijn in hoop
Maar het leven nu met Christus
Heet een nieuwe levensloop

De wet deed er niets aan toe dus
Het geloof van Abraham
Door wet word je niet behouden
En de Heere Jezus kwam
Men kon Hem altijd verwachten
En genade door geloof
Simeon die was daarvoor dus
In zijn tijd al geenszins doof

Heel het Woord bevat beloften
Die de Heere aan ons deed
Het probleem van mensen is dus
Blijkt uit 't Woord waardoor ik weet
Steeds hun hoogmoed weer te wezen
Zij kiezen hun eigen weg
Zoeken niet, dat zegt de Heere
'Horen niet naar wat Ik zeg'

Woensdagavond 7 augustus
(Melodie: Aan de voeten)

Israël kwam uit Egypte
Uit de wereld toen verlost
Op grond van eens Gods belofte
Maar die was nog niet gelost
Israël heeft vele eeuwen
Echt geen koning nog gehad
Die kwam, maar 't was geen vervulling
Van wat nog in toekomst zat

Davids Zoon is onze Koning
En Hij wordt dat ook op aard
De verbonden zijn niet één en
Dat wordt straks geopenbaard
God gaf ons een illustratie
Van wat nog eens komen gaat
't Is de wederkomst van Christus
Als men wel voor goed loslaat

In de hele totstandbrenging
Van het heil is er geen wet
Die staat er volledig buiten
Bedeling is stop gezet

Hij heeft wet eenmaal gegeven
Die werd door Christus vervuld
Daarmee was hij weggenomen
Wordt ons in de Schrift onthuld
Nee, men heeft de wet nodig
Maar de waarheid van Gods Woord
Niet oplegging van veel regels
Maar genade heb 'k gehoord
God geeft wet niet aan de mensheid
Maar alleen aan Israël
En dat was nog voor een tijdje
't Volk zei: 'Ach, dat doe ik wel'

Joden weten dat de wet ook
Geografisch is bepaald
Die geldt enkel in het land dus
Buiten wordt die afgeschaald
Want de normen van dat land die
Gelden echt daarbuiten niet
Zodat men die na te leven
In praktijk hier ook niet ziet

't Volk heeft God niet willen dienen
Diende Hem in feite toch
Door 't aantonen: de wet werkt niet
Dan blijft de genade nog
Gemeente organiseren
Dan gaat heel de Bijbel dicht
Voor 't geloof een regel stellen
Is verblinding van het licht

Wet draagt op geen enk'le wijze
Aan behoudenis iets bij

Want de wet leidt naar de dood toe
Nieuw leven geeft enkel Hij
In Hem zijn allen gestorven
Want Hij heeft de wet volbracht
Hij betaalde schuld voor ieder
Maar God gaf opstandingskracht

Aan de heerschappij een einde
Van de wet heeft God gebracht
Christus werd Hoofd der Gemeente
En Hij heeft daarover macht
Abram, niet wedergeboren
Omdat hij dat nog niet kon
Jezus was de allereerste
Toen Hij de dood overwon

'Wanneer gij ook Mij gevolgd zijt
In wedergeboorte' zei
De Heer Jezus; de discipels
Waren toen nog niet daarbij
Maar zij hebben Hem gevolgd ook
Zeker op de pinksterdag
Toen men met vurige tongen
Hen destijds getuigen zag

In het Oude Testament daar
Staat Gemeente al voorspeld
Van gemeentelijke waarheid
Wordt daar in Gods Woord verteld
Ezau is een beeld geweest van
Heel het Joodse volk, dat kwam
Jakob was beeld der Gemeente
Waar God toen voorschot op nam

Ook 't Nieuwe Testament staat
Tekening na tekening
Beelden van heel de Gemeente
Daar 't om illustratie ging
En de dochter van Jairus
Is het beeld van Israël
Maar eerst kwam dus de Gemeente
Die kwam uit tien stammen wel

Het verhaal van de twee zonen
Genoemd: 'De verloren zoon'
Van wie d'oudste heel jaloers werd
Hij meed de genadetroon
God Die zou een vrucht voortbrengen
Via de Gemeente dan
Die de rol van Israël kreeg
Via d'opgestane Man

Donderdagmorgen 8 augustus
(Melodie: Er is zoveel veranderd)

Wij zijn al aangenomen door de
Heere als Zijn kind'ren
Dat kan de loopbaan naar het
zoonschap ook niet meer verhind'ren
Hij heeft als erfgenamen ook
ons al gegenereerd
Al zien wij volgens atheïsten
dat toch wel verkeerd

Men blijkt van de Gemeente toch
helaas niet veel te weten
Heeft blijkbaar in het Bijbels licht
er toch wat naast gezeten

Beloften Gods die komen saam in
storting van de Geest
Dat was iets nieuws want dat is in
't verleden nooit geweest

(Refrein:)

God heeft Zijn plan in fasen
In de geschiedenis
Ook uitgevoerd waarvan toch
Het hoogtepunt wel is
Dat Christus kwam en
Hij is opgestaan
Door geloof alleen neemt
men die Heiland aan

Je komt heel ver als jij ook
overeenkomsten gaat zoeken
Van Israël en de Gemeente,
God doet uit de doeken
Dat beide zijn gegeven
tot bewaren van het Woord
Wat profeten hadden gezegd,
dat zette Paulus voort

Het oud' verbond was exclusief
aan Israël gegeven
Maar er kwam ook een nieuw en
daardoor kon iedereen leven
Wie is wedergeboren
is gegeven aan de Heer
Hij werd de Hogepriester en de
Middelaar een keer
(Refrein)

Aan David was beloofd al
dat uit Juda voort zou komen
Op aarde zal zijn koningschap,
heeft God Zich voorgenomen
Want Hij doet altijd wat Hij
eenmaal ons heeft beloofd
Daardoor wordt Christus Koning
als het volk in Hem gelooft

Terwijl men dacht dat 't koning-
schap zich daar zou openbaren
Ging dat niet door, dat komt nog
want jaarweek van zeven jaren
Die ging niet in destijds,
toen onze Heer Jeruzalem
Eens naderde, maar toen was er
ook droefheid in Zijn stem
(Refrein)

'Kom en zie' zegt Christus tot hen
die Hem willen kennen
Zacheüs en vijfhonderd later
moesten er aan wennen
De roeping der Gemeente is de
roeping tot de troon
Bestaat uit erfgenamen,
die functie had eerst de Zoon

Gemeente is een bundeling van
wie zijn eerstgeboren
Die kwam uit Israël eens voort, dat
wil men vaak niet horen
De prediking aan Israël is
verantwoord'lijkheid

Van ons, van de Gemeente,
waarmee Hij komt mettertijd
(Refrein)

God vormt nu eerst een volk
bestaande uit de eerstelingen
Degenen die op nodiging van
Christus wel ingingen
In Hem tot de zoonstelling ook
gepredestineerd
Daarna wordt de vervallen hut van
David weer beheerd

Gelovigen als Abraham, voor hen
is nieuwe aarde
Maar wij gaan op tot zonen,
hebben koninklijke waarde
Wij horen niet bij deze wereld,
worden opgevoed
Voor wat ons staat te wachten, wij
gaan Christus tegemoet
(Refrein)

Donderdagavond 8 augustus
(Melodie: O Heer ik weet)

Hoe zit het nou in de bedeling
Dus die voor ons, genaderijk
Genade Gods die is gekomen
En ook in iedereen bereik
Ja, je moet wel besneden worden
Maar anders dan het ging voorheen
't Gaat om besnijdenis van 't harte
En die komt door geloof alleen

Aan Israël waren de Woorden
Van onze God eens toevertrouwd
Tien stammen werden daarna heidens
Heeft op dat Woord niet meer gebouwd
Juda ging zich Israël noemen
Verstond God niet, het sanhedrin
Was ook volkomen ongelovig
De Bijbel daar staat dat zelfs in
Retorisch was de vraag van Paulus
Hij gaf het antwoord ook daarop
Die ging om de ontrouw van Juda
God bleef Zijn Woord trouw, zonder stop
Eens in de volheid van de tijden
Vergadert God wat is op aard
En in de hemel onder Christus
Dat wordt dan pas geopenbaard
Wij maken deel van Christus' rijk uit
En leven nu in tussentijd
Het plan van God zal in de toekomst
Doorgaan met Christus' majesteit
De stukken staan al op het bord nu
Straks wordt de wedstrijd uitgespeeld
God heeft Zijn plannen niet gewijzigd
Soms heeft men dat zich ingebeeld

Een kind dat is ons eens geboren
Maar 't duurde even voor de Zoon
Eens kwam die tijd is ook beschreven
Door Petrus, 't valt niet uit de toon
God heeft Zijn plannen niet veranderd
Maar wel versluierd, essentieel
Is dat de Heere is betrouwbaar
Al blijkt dat niet ieders moreel

Nee, God verandert niet Zijn plannen
Op onze afroep en ons werk
Ook niet door vele theologen
Of door de mening van een kerk
Soms moet de Heere wel ingrijpen
Vanwege heel veel tegenstand
Die Hem van 't plan af willen brengen
Maar Hij houdt Zijn waarheid in stand

De mens is altijd onbetrouwbaar
Maar God was 't nooit en is dat niet
Hij is betrouwbaar en rechtvaardig
Waarachtig, wat in 't Woord men ziet
God stelt wat voor, normen en waarden
Komen alleen bij Hem vandaan
Hij spreekt ons vrij, want Hij rechtvaardigt
Mijn straf kwam op de Heere aan
Rechtvaardigheid van God de Schepper
Is zonder wet geopenbaard
Door het geloof van Jezus Christus
Hij heeft de straf voor mij aanvaard
Verlossing kwam in Christus Jezus
Hij was trouw aan Zijn Vaders Woord
Eén plant met Hem is wie gelooft ook
En door geloof bij Hem behoort

De Schepper was totaal rechtvaardig
En heeft ook Zijn rechtvaardigheid
Betoond in de Heer Christus Jezus
Hij droeg mijn schuld, ik ben die kwijt
De Heere moest aan 't hout eens lijden
Wat Gods rechtvaardigheid eens was
Hij zag zonde niet door de vingers
Rechtvaardig is Hij, naar ik las

Ter ere en ook ter onere
Maakte de pottenbakker 't vat
Dat was een beeld van de twee stammen
En van de tien, want daarin had
Een and're lijn beslag gekregen
Gemeente Gods, begon ooit daar
Het Woord was wat daarin ook aansloeg
Men zag daar dat het Woord is waar

Vrijdagmorgen 9 augustus
(Melodie: Lichtstad)

't Was aan Israël beloofd al
Zegen in 't Oud Testament
Die nu ging naar de Gemeente
Die haar Hoofd, dus Christus kent
In Romeinen elf, daar lees je
Dat toekomst van Israël
Is gegaan naar wie geloven
Maar dat volk komt weldra wel

De profeet van God de Heere
Is in hun midden geweest
Veel gemeentelijke waarheid
Vond men vanouds door Gods Geest
De positie der Gemeente
Kwam na Juda's ondergang
Dat verwachtte Jeremia
Want diens werk kwam in 't gedrang

Jozef leeft in buitenlanden
Hij was van Christus een beeld
'Ik ben Jozef', zei eens Jozef
Israël werd eens verdeeld

In de twee en de tien stammen
Juda en dus Jozefs zaad
Maar Juda bleef ongelovig
Wat dus buiten Sichem staat

En de tijd waarin wij leven
Dat is ook dus Paulus' tijd
Hij bracht boodschap naar de heiden
Maar niemand treft een verwijt
Van apostelen; zij brachten
Ook het evangelie rond
Dus naar heidenen en Joden
Van wie 'n heiden Christus vond

Het was destijds vooral Petrus
Die herinnerde er aan
Dat de heiden zou geloven
Hij was naar hem toegegaan
Petrus was ooit in zijn dromen
Net als Jozef indertijd
Er door God ook op gewezen
Voor heiden is zaligheid

De apostel van heidenen
Is Paulus niet exclusief
Hij had ook het volk der Joden
Die zijn vlees was, meer dan lief
Jaloersheid straks bij Lo-Ammi
Komt uit de Gemeente voort
Die spreekt in de vele talen
Van de aarde zegt het Woord

Paulus was destijds een heiden
En als staatsburger Romein

Werd gered ook door Romeinen
Mocht in huisarrest toen zijn
Hij beriep zich op de keizer
Heidense hoedanigheid
Na opvoeding onder Joden
Bracht hij hen Gods zaligheid

Heidenen die zouden preken
't Evangelie aan de Jood
Paulus ging daarin ook voor en
Greep de kans die Christus bood
Al de twaalven waren Joden
Hebben in Gods plan gepast
Brachten heel het evangelie
Wereldwijd, dat was hun last

God houdt Zich steeds aan Zijn Woord dat
Is zijn goedertierenheid
Hoogtepunt van Zijn bestaan en
Hij werkt nu ook wereldwijd
't Heeft een hemelse toepassing
En heel de Gemeente is
Heden toch wel een betoning
Dat Hij leidt naar erfenis

Allang dood zijn nu de mensen
Maar in de hemel gezet
Is vandaag al de Gemeente
Want die leeft nu zonder wet
Is tot leven nu gekomen
Dat is Gods werk ook vandaag
Ons is Gods Woord toevertrouwd en
Vraag is: 'Predik jij dat graag?'

Vrijdagavond 9 augustus

(Melodie: Heer, vergeef (niet gezongen))

Voor Zijn naam volk te verzaam'len
Dat is nu het werk van Hem
Het volk van de erfgenamen
Luisterend naar Christus' stem
De Gemeente, Hem gegeven
Die is nu des Heeren loon
Ja, die is het eeuwig erfdeel
Van de opgestane Zoon

Uit genade zijn wij zalig
Een uitvloeisel van Gods werk
Als een mens ook zelf actief wordt
Is zijn zondekracht ook sterk
Nee, je wordt niet acceptabel
Door veel meer activiteit
Ter verbetering der wereld
Hij geeft Zijn gerechtigheid

Ken de Heere, niet jezelf dus
Geef je leven aan de Heer
Houd maar op je te verbeet'ren
Draai je naar Hem om een keer
Hij heeft naar Zijn welbehagen
Door Zijn hand bekend gemaakt
Verborg en nog in het verleden
Het geheim dat levens raakt

Weet, de volheid van de tijden
Die komt er na deze tijd
De opname gaat vooraf nog

Israël roept mettertijd
Wel aan toch de naam des Heeren
Dan begint hier officieel
Christus' koninkrijk op aarde
Dat er niet is momenteel

Satan wordt eenmaal gebonden
En dat duurt dus duizend jaar
't Gaat mis in die periode
Ook dan is de zonde daar
Zelfs in die omstandigheden
Die in wezen ideaal
Zijn, om nu maar iets te noemen:
Mens wordt de mensheid fataal

Het verhaal van Jozef over
Hem en vrouw van Potifar
Die een beeld van 't Joodse volk was
Na tijd van geharrewar
Deelde Jozef toch de lakens
En ook wel wat meer nog uit
't Is een Beeld van Christus Jezus
Die regeert door Gods besluit

In de opperzaal ten leven
Daar is de Gemeente nu
Judas werd daar weggestuurd eens
Hij was als individu
Toch een beeld destijds van Juda
In de zaal werd toeberaid
De Gemeente in de hemel
Gods plan voor de eeuwigheid

Niet van dood en van het lijden
Van Jezus is Avondmaal
En bloed, teken van het leven
De wijn is nu helemaal
Een verwijzing juist naar leven
De Heer deelt dat leven uit
Aan Zijn tafel, niet de mijne
Wat ook op Gods heilsplan duidt

Wij delen het brood, de eenheid
Want het is een metafoor
Als Gemeente, aan de tafel
Jezus gaf het aan ons door
'Vader', zei Hij toentertijd ook
'Eeuwig leven gaf U Mij'
En Hij gaf dat aan de Zijnen
En die Zijnen dat zijn wij

'Verheerlijk mij nu, trouwe Vader
Zoals het ook eenmaal was
Voor de wereld was geboren'
Dat vroeg Jezus later pas
't Is een statische beschrijving
Van de tafel van de Heer
Tot de troon van de genade
Roept Hij ons op, telkens weer

In het voedsel ligt besloten
Dat het geeft aan ons de kracht
Van het Woord, die heeft de Heere
Vreugdevol naar ons gebracht
Brood en wijn, zij zijn de tekens
Een leven in eeuwigheid
Zijn bloed stroomt door wie hem kennen
Naar erfdeel worden geleid

COLOFON:

Teksten: Johan Th. Bos, vrij naar
Ab Klein Haneveld. Uitgave:
NBC © 2019 NBC / Gospel
Productions.
Alles in deze uitgave mag
worden overgenomen, mits met
bronvermelding.

Slotlied

(Melodie: Hoelang zoek je nu al?)

Niet de mens staat centraal in Gods eeuwige plan
Maar het gaat om de Schepper alleen
En Zijn einddoel is niet ieder individu
Dat bewijst Hij door historie heen
Hij heeft ons echt niet nodig, het is omgekeerd
Wij zijn deel van Zijn maaksel, 't liep steeds verkeerd
Hij wist ook al toen Hij 'Er zij licht' eenmaal zei
Tegen 't Woord heeft de mens zich gekeerd

Hoogmoed was in de mens, die wist 't beter dan God
Door die hoogmoed kwam 't schepsel ten val
Hij liep weg bij de Heer, bij God Zelf keer op keer
Wat in Babel eens eindigen zal
Ook de wet eens van Mozes, die vloek werkte niet
Slechts geloof is het wat de oplossing biedt
Abraham ging op stap, in verwachtend geloof
De vervulling daarvan zag hij niet

Verantwoordelijkheid in je leven draag jij
Levenslang met je mee hier op aard
Want individueel kom je voor God te staan
Dan wordt wat je koos geopenbaard
In genade Hem dienen, Zijn Leven, Zijn bloed
Komt door jou echt nu stromen, als jij maar doet
Wat gelovigen doen, die verlangen naar heil
Slechts geloven is wat je doen moet

Niet bij Adam begon van de Heere, Zijn plan
Het was ouder dan wat schepping heet
Dat is een foutief woord, want hij maakte destijds
Uit stof Adam is al wat ik weet
Die kwam met zijn natuur dus al uit zonde voort
Men noemt dat restitutie, die overboord
Is gegooid door de kerk en de theologie
Maar die blijkt wel uit Gods eigen Woord

God heeft in fasen steeds weer ontwikkeld Zijn plan
Met als hoogtepunt komst van Zijn Zoon
Die een functie nu heeft, Hogepriester is Hij
Die nu huist op Zijn hemelse troon
En Hij heeft een bediening, spreken van het Woord
Die kwam uit heel het nieuwe verbond ook voort
Nee, religie brengt jou niet bij God dichterbij
Gods Gestalte alleen Die is Hij

God was oorsprong van 't al, door het Woord dat Hij spreekt
In Zijn spreken is Hij creatief
Maar Hij wist dat Zijn maaxsel steeds zondigde en
Had die mens in Zijn eigen Zoon lief
Hij bedacht een oplossing voor heel dat probleem
Voor Zijn schepping en redde die van 't systeem
Door de wereld gemaakt, die de satan aanbidt
Keuze is: word van Zijn lichaam lid

Naar het altaar, vrijmoedig, mag ieder nu gaan
Van Hem die als Gezalfde is opgestaan
Hij geeft vrede en rust aan de zoekende ziel
Meld je bij die genadetroon aan

Agenda van Ab Klein Haneveld

ALKMAAR donderdag 3/17/31 okt;
14/28 nov; 12 dec; 23 jan; 6/20 feb;
5/19 mrt; 2/16/30 apr; 14/28 mei;
19:45 uur;
"Delta", Oude Kanaaldijk 2;
Het boek Openbaring

AMERSFOORT woensdag 25 sep;
9/23 okt; 6/20 nov; 4/18 dec;
15/29 jan; 12/26 feb; 11/25 mrt;
8/22 apr; 6/20 mei; 19:30 uur; "De
Hoeksteen", Klaartje Donzepad 59,
Het boek Genesis

APELDOORN

28 sep; 9 nov;

11 jan; 7 mrt; 9 mei; 26 sep; 14 nov
zaterdag, 10:00 tot 16:00 uur;

Het Bolwerk, Ravelijn 55;

Nederlands Bijbelstudie Contactdag

onderwerp op 28 september:

Verborgenheden

BEEKBERGEN zondag 29 sep;
8 dec; Dorpsstraat 28-36
10:30 uur, "De Hooge Weye"

BEVERWIJK zondag 10 nov; 2 feb;
12 apr; 7 jun; 13 sep; 8 nov;
10:00 uur; B.H.K.-gebouw,
Groenelaan 74

DRACHTEN donderdag 10/24 okt;
21 nov; 5 dec; 16/30 jan; 13/27 feb;
12/26 mrt; 9/23 apr; 7 mei;
20:00 uur;
Rode Kruis gebouw, Omloop 42;
Johannes & het Christelijke leven

EMMEN maandag 23 sep; 7/21 okt;
4/18 nov; 2/16 dec; 13/27 jan;
10/24 feb; 9/23 mrt; 6/20 apr;
4/18 mei; 19:30 uur;
Ichthuskerk, Walstraat 21;
De profeet Jesaja

LINSCHOTEN maandag 30 sep;
14/28 okt; 11/25 nov; 9 dec; 20 jan;
3/17 feb; 2/16/30 mrt; 27 apr;
11/25 mei; 20:00 uur;
"Bij de Tol", Nieuwe Zandweg 12;
David en zijn Huis

METEREN zondag 6 okt; 3 nov;
1 dec; 26 jan; 23 feb; 22 mrt;
19 apr; 17 mei, 14 jun; 10:00 uur;
Dorpshuis, Achtersteweg 17
De brieven aan Thessalonica

OLDEBROEK dinsdag 1/15/29 okt;
12/26 nov; 10 dec; 21 jan; 4/18 feb;
3/17/31 mrt; 14/28 apr; 12/26 mei;
19:45 uur; Stationsweg 43;
Christus in de Psalmen

OLDEBROEK zondag 22 sep;
6 okt; 3/17 nov; 15 dec;
12/26 jan; 23 feb; 22 mrt;
5 apr; 3 mei; 17:00 uur;
LHNO gebouw;
Van Sytzamalaan 3

URK dinsdag 24 sep; 8/22 okt;
5/19 nov; 3/17 dec; 14/28 jan;
11/25 feb; 10/24 mrt; 7/21 apr;
5/19 mei; 19:30 uur; Marsdiep 1 a,
De zondevaert en verder

***APELDOORN, zondag 24 november, 14:00 uur, Bosweg 77, Doopdienst.
Speciaal voor wie gehoor wil geven aan de oproep van de Heer.***

Verborgenheden

Natuurlijk, velen doen het. Men kan het woord "verborgenschap" eenvoudig negeren. Dan resteert bijvoorbeeld: het Koninkrijk der hemelen, Christus, Zijn Wil, de ongerechtigheid. In plaats van de verborgenheid van het koninkrijk, de verborgenheid van Christus, de verborgenheid van Zijn Wil en de verborgenheid der ongerechtigheid. En wanneer de uitdrukking niet wordt genegeerd, bestaat de neiging die zodanig te veralgemeniseren, dat die niets meer betekent. Immers, al wat God in Zijn Woord bekend maakt, was daarvoor verborgen! Mede voor dat doel heeft men het begrip "voortschrijdende Godsopenbaring" uitgevonden. Eerst is het verborgen bij God, Die het vervolgens op Zijn tijd openbaart. En waar dat geldt voor al wat God openbaart, was alles wat God openbaart eerst een verborgenheid. En waarom de vertalers van het N.B.G. het woord vervangen door "geheimenis" zal ook altijd wel een geheimenis blijven. Niettemin suggereert de veronderstelde overtoelichting van de uitdrukking, dat die juist zou moeten worden beklemtoond. En inderdaad, zij blijkt een zeer specifieke Bijbelse betekenis en toepassing te hebben in betrekking tot het tegenwoordige werk van Christus. Meer hierover tijdens de aanstaande contactdag op 28 september. En ook bent u van harte welkom bij de komende doopdienst op 24 november!

Ab Klein Haneveld

Nederlands Bijbelstudie Circulaire
Uit de statuten: "De Stichting Nederlands Bijbelstudie Centrum stelt zich ten doel de kennis van de inhoud van de Bijbel, die zij beschouwt als Gods Woord, te verspreiden. De stichting tracht haar doel te verwezenlijken door getuigenis in woord en geschrift." In de praktijk wordt dit o.a. gedaan door het houden van bijbel-studie-avonden, tentcampagnes, contactdagen, collegedagen en conferenties, studiereizen; de uitgave van de lezingen op audio-cd's en cassettes; de uitgave van brochures en deze circulaire. *Financieel is het Nederlands Bijbelstudie Centrum afhankelijk van vrijwillige bijdragen.*

Correspondentieadres

Benny Goodmanstraat 40
1311 RA Almere
telefoon (036) 53 62 976
www.bijbelstudie.nl
info@bijbelstudie.nl

Giften

NL03 INGB 0005 5676 69
NL88 RABO 0308 7470 46
ten name van

Nederlands Bijbelstudie Centrum

Giften voor de tentevangelisatie

NL87 RABO 0103 5810 06
ten name van
N.B.C. Evangelisatie

Beide stichtingen hebben een ANBI goedkeuring